

παρέχει ὀρθὸν μετρίως πυώδη. Μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἑβδομάδων ἐξεταζομένης τῆς πληγῆς διὰ τῆς μήλης, ἀνακαλύπτεται εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐν μέρος τοῦ ὑπ' αὐτὴν ὀστοῦ γυμνὸν ἀπὸ τὸ περιενδύον αὐτὸ περιόστεον, καὶ νεκρωμένον· τὸ δὲ σχηματισθὲν ἐσθαρμένον πέταλον (sequestre) δύναται νὰ ἐξαχθῆ, ἢ ἀφ' ἐαυτοῦ ἀποχωρίζομενον ἐξέρχεται.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα πολλάκις καὶ ἀπαραλλάκτως ἀνεγεννῶντο εἰς τὸν πάσχοντα.

Πρὸ δύο ἤδη ἐτῶν εἶχε σχηματισθῆ ἐν ὁμοίῳ διεσθαρμένον πέταλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πέμπτου ὀστοῦ τοῦ ἀριστεροῦ μεταταρσίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἀφῆρθη παρὰ τοῦ Κ. Ρικὸρδου. Μετὰ δύο πάλιν ἐτῶν ὁ Κ. Βιλανδίνος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Hôtel-Dieu ἀφῆρσεν ἕτερον ὀριζοντεῖως κείμενον εἰς τὴν πρώτην φάλαγγα τοῦ δευτέρου δακτύλου τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ὀλίγον δ' ἐπειτα ἐξῆλξε τρίτον τοιοῦτον ὁ Κ. Νελατῶν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου κείμενον ὡσαύτως ὀριζοντεῖως τῆς πρώτης φάλαγγος τοῦ πέμπτου δακτύλου τοῦ δεξιοῦ ποδός. Ὁ αὐτὸς χειρουργὸς μετὰ 11 μηνῶν παρέλευσιν, ἐνήργησε τὴν αὐτὴν ἐγχείρισιν ἐπὶ τοῦ τετάρτου δακτύλου τοῦ αὐτοῦ ποδός. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς πάσχων ἐμφανίζεται ἐκ νέου εἰς τὸ Hôtel-Dieu, παρουσιάζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πρώτου ὀστοῦ τοῦ ἀριστεροῦ μεταταρσίου λευκῶφαιον βαθύτατον ὄρυγμα· ὁ δὲ Κ. Boyer ἀποχωρίζει ὅλην αὐτὴν τὴν ποσότητα, καὶ ἀποσπᾷ ὅλα τὰ γυμνωθέντα μαλακὰ μέρη, καὶ διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου κτυπηριάζει τὸ βάθος τῆς πληγῆς. Εὐθὺς δ' ἐπειτα ὁ Κ. Michon ἀφαίρει ὅλον τὸν δάκτυλον τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

Ὁ Κ. Malgaigne μετὰ ταῦτα ἀφαίρει ἐκ τῆς ἀρθρώσεώς του τὸν πρῶτον τοῦ δεξιοῦ ποδός δάκτυλον. Μόλις δὲ παρήλθον μῆνές τινες καὶ ἰδοὺ πάλιν ὁ πάσχων ἐπανέρχεται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Saint-Louis διάφορα φέρων συρίγγια ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τοῦ μεταταρσίου τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ὁ Κ. Malgaigne ἐπὶ τέλος ἀφαίρει διὰ μιᾶς τὰς κεφαλὰς τῶν πέντε ὀστέων τοῦ μεταταρσίου, καὶ ἐνεργεῖ ἐκτομὴν τοῦ ποδός ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ μεταταρσίου. Μετὰ τριάκοντα πέντε ἡμέρας ὁ ἐγχειρισθεὶς ἐξέρχεται τοῦ Νοσοκομείου, καὶ μετὰ ἓνα μῆνα ἐπανέρχεται ἀνανεωθέντων τῶν αὐτῶν φαινομένων κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ ἀκρωτηριασθέντος μέλους του, ἐφ' ᾧ ἐπράχθη καὶ ἡ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Lisfranc ἐκτομὴ αὐτοῦ.

Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι ὁ εἰρημένος πάσχων ὑπέστη τὰς ἀνωτέρω διαφόρους ἐγχειρίσεις, χωρὶς ποτε νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ χλοροφορρίου.

Τὰ προμνημονευθέντα ἐν τασούτῳ φαινόμενα ἐξακολουθοῦσι νὰ παρουσιάζωνται μέχρι τῆς σήμερον· καθότι εἰς τὸ πέλμα τοῦ ἀριστεροῦ ποδός καὶ κατ' ἐπιφανείαν τοῦ χεῖλους, αὐτοῦ ὑπάρχει ἀρκετὴ ἔκτασις τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ γυμνῆ καὶ ἐστερηνμένη ἐπιδερμίδος. Μετὰ τινος δὲ ἡμέρας τὸ δῆμα θέλει διατρπηθῆ, θέλει σχηματισθῆ τὸ σύνηδες αὐτόθι συρίγγιον, καὶ εἰς τὸ βάθος τούτου θέλει εὑρεθῆ ἐν ὀστοῦν νεκρωμένον.

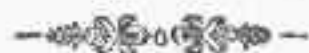
Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τούτο· ὁ δεύτερος καὶ τρίτος δά-

κτυλος τοῦ δεξιοῦ ποδός ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ παθήματα· κατὰ γραμμὴν ὀριζόντειον τῶν διαφόρων ὀστέων ἐξοχῶν τοῦ ἄκρου τούτου, ἤρχισαν νὰ ἀναφρίωνται φλύκταιναι διάφοροι· ὁ δὲ πάσχων ὡς ἐκ τούτου θεωρεῖ τοὺς δακτύλους του εἰς ἀπώλειαν.

Καθὰ συμπεραίνει ὁ δυστυχὴς οὗτος ἄνθρωπος, ὅστις διανύων τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας του μετέρχεται τὸν ἐβενουργόν, θέλουσιν ὑποκύψει εἰς τοιαύτην νόσον καὶ ἄλλα μέλη τοῦ σώματός του· διότι ὅταν κοπιᾷσῃ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τὸ δέον, αἱ χεῖρές του, λέγει, κατὰ τὴν ἀποκτηθεῖσαν δυστυχῶς πείραν παρ' αὐτοῦ, θέλουσιν ὑποκύψει εἰς τὰ αὐτὰ παθήματα· καὶ σήμερον πολλάκις ἀναγκάζεται νὰ διακόψῃ τὸ ἔργον του.

Τί δὲ ποιητέον κατὰ τοιούτων συμβαινόντων; Πρέπει τις νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκτέμνῃ καὶ ν' ἀκρωτηριάζῃ! Ὁ Κ. Νελατῶν δὲν εἶναι αὐτῆς τῆς γνώμης.

Μεθ' ἐκάστην πραγματικὴν ἐγχείρισιν ἢ ἐκτομὴν, τὰ αὐτὰ συνέβαινον καὶ ἀνενεοῦντο φαινόμενα ὅπου ἐνηργεῖτό τις κατὰβλιψις ἢ πίεσις, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς πτέρνης δέρματος. Ὅθεν κατὰ συνέπειαν τῆς ἐξετάσεως τούτου, ὁ Κ. Νελατῶν ἐκρινεν εὐλογον νὰ κατορθώσῃ ὥστε ἡ πτέρνα μόνον ἀποκλειστικῶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ βάρος ὅλον τοῦ σώματος. Προτείνει λοιπὸν νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν ὑποθέσεις τοιαῦται, ὥστε δι' αὐτῶν αἱ πτέρναι μόναι νὰ ὑπόκεινται εἰς πίεσιν. Ὁ πάσχων ἐπομένως θέλει ἀναβῆ τὴν τρόπον τινὰ ἐπὶ δύο καλοβάθρων, πολλὰ χαμηλῶν κατ' ἀλήθειαν, καὶ ὀλίγην δυνάμενος νὰ διατηρήσῃ ἰσορροπίαν· ἀλλ' ἐὰν τὸ μέσον τούτο εὐδοκίμησῃ θέλει εἶσθαι πάντοτε προτιμότερον ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐγχειρίσεις ἢ ἐκτομᾶς.

ΣΤΗΛΗ ΒΟΛΤΑΙΚΗ.

Δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον τοῦ Ναπολέοντος διάταγμα, διότι δι' αὐτοῦ πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας τὸν λόγον ἀποτείνει.

« Ἐγὼ ὁ Λουδοβίκος - Ναπολέων, ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἀναλογιζόμενος, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος τοῦ Βόλτα ἡ στήλη ἐθεωρήθη ὡς τὸ θαυμασιώτερον ἐπιστημονικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ἰδὼν ὅτι αὐτὴ ἔδωκεν εἰς μὲν τὴν θερμότητα τοὺς ἀνωτάτους βαθμούς, εἰς δὲ τὸ φῶς τὴν ἔντασιν, τὴν ὑπερβαίνουσαν πᾶν φῶς τεχνητὸν, εἰς δὲ τὰς χημικὰς τέχνας δύναιμι, χρήσιμον εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν πολυτίμων μετάλλων, εἰς δὲ τὴν φυσιολογίαν καὶ τὴν πρακτικὴν ἰατρικὴν μέσα, πρὸς θεραπείαν ὠφέλιμα, παρατηρήσας δὲ, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθη ὁ ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος, καὶ ὅτι κατέστη αὐτὴ καὶ τείνει νὰ κατασταθῆ, ὡς ὁ αὐτοκράτωρ προεῖδε, τὸ ἰσχυρότερον βιομηχανικὸν ἐλατήριο, καὶ λαθῶν ὑπ' ὄψιν, ὅτι συμφέρει τὰ λέγιστα νὰ προσκληθῶσιν εἰς συναγωνισμὸν ὅλων τῶν

ἔθνων οἱ σοφοί, πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν χρησιμωτέρων ἐφαρ-
μογῶν τῆς βολταικῆς στήλης, διατάσσω τάδε·

α Ἄρθρον 1. Πεντήκοντα χιλιάδων φράγκων ἀμοι-
βῆ προσδιορίζεται δι' ὃν τινα μετ' οἰκονομίας δυνηθῆ-
ναι ἐφαρμοσθῆ τὴν βολταικὴν στήλην, εἴτε εἰς τὴν βιο-
μηχανίαν, ὡς θερμότητος πηγὴν, εἴτε πρὸς φωτισμὸν,
εἴτε εἰς τὰς τέχνας τὰς χημικὰς, εἴτε εἰς τὴν μηχαν-
ικὴν, εἴτε εἰς τὴν ἰατρικὴν τὴν πρακτικὴν.

α Ἄρθρον 2. Εἰς τὸν συναγωνισμὸν αὐτὸν προσακα-
λοῦνται ὅλων τῶν ἔθνων οἱ σοφοί.

α Ἄρθρον 3. Δίδεται προθεσμία ἐνιαυτῶν πέντε.

α Ἄρθρον 4. Θέλει ἐν δέοντι διορισθῆ ἐπιτροπὴ,
πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀναγκλύψεων τῶν συναγωνισθησο-
μένων, καὶ πρὸς βράβειυσιν τοῦ νικητοῦ.

α Ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κερκμεικοῦ.

β Τὴν 23. Φεβρουαρίου 1852.

υ Λουδοβίκος Ναπολέων.

υ Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς

υ Χ. Φορταύλ. α

ἐκ τῆς ἡμερίδος

Ὁ φίλος τοῦ Λαοῦ

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ.

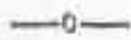
(Ἰδε Φυλλάδιον ΜΓ'.)

Ἄριθμ. 5.

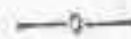

ΕΝΘΥΜΗΣΙΣ.

Μόνος, πλήρ δὲν εἶμαι μόνος·
εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς
σόντροφός μου εἶν' ὁ πόθος
ἄγρυπτος καὶ συνεχής.

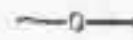
Ὅταν ἐστεμμένος ρόδα
μῦθος μὲ χαιρετᾷ,
βλέπω τὸν χρυσῶν σου πόδα
εἰς τὰ ρόδα τὰ πετᾷ.

Εἰς τοῦ ρόακος τὸ ρεῖμα
ὅταν χύνηται ψυχρὸν,
λάμπει τὸ γλυκὺ σου ρεῖμα
καὶ τὸ μέτωπον τ' ὠχρὸν.

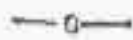
Εἰς τὴν αὔραν, ἣτις πρῆξι
ὡς στενάλουσα ψυχὴ,
εἰς τὸν φλοῖον, ὅστις κλαίει,
ἡ φωτὴ σου ἀντηχᾷ.

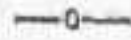
Ὅταν ἐνδακρυ τὸ βλέμμα
στρίψω πρὸς τὸν οὐρανὸν,
ἐκεῖ φαίνεσαι, καὶ στίγμα
φαιεῖς ἀστρῶν φαιινῶν.

Ὅταν δε, φυγὰς τοῦ κόσμου,
καταβῶ εἰς ἑμαυτὸν,
μένω ἀήνυχος, ἐντός μου
σέ, σέ μόνην, ἀπαρτῶν.

Οὕτω τὴν ζωὴν ὡς τέλος
θερὰ φέρ' ὀδυνηρὰν,
ὡς ἡ ἔλαιος τὸ βέλος
περιφέρ' εἰς τὴν πλευρὰν.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΟΣ.

Εἰς Πανδώρας Φυλλάδ. ΜΗ'. σελ. 446B ἀντὶ Μ ο υ σ
κ ἦ ς ἀ ν θ ο δ ἔ σ μ η ς ἀ ρ. 3. γρ. ἀριθ. 4.

ΝΕΑ

ΠΑΝΔΩΡΑ.

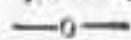
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Ἑλλάδι, ἀρ. 16. ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν.
Ἐν Τουρκίᾳ, ἀρ. 20. ὄμ.
Ἐν Δακίᾳ, δίστηλα 3 1/2. ὄμ.
Ἐν Ρωσίᾳ, ρούβλ. ἀργ. 7. ὄμ.
Ἐν τῇ Ἰουλίᾳ Πολιτείᾳ, δίστ. 3. ὄμ.
Ἄλλαχού τῆς Εὐρώπης ἀρ. 18.

ΑΘΗΝΗΣΙ,

Τυπογραφεῖον τῆς Νέας Πανδώρας.
1852.